

10. May. 1842

FAKTA

Dato:

10. May. 1842

Sidetæl:

Dagbog A, side 23

Dagbogens placering:

Det kgl. Bibliotek NKS 4201, I, 4°

Trykt udgave:

Mogens Lebech (red.): Et Aar af mit

Liv, København 1967, s. 68; Jesper

Svenningsen (red.): Seks år af et liv.

Johan Thomas Lundbye – Dagbøger

om tro, skæbne, kunst og kærlighed,

København 2018, s. 73

TRANSSKRIFTION

10 May

Imorges kom Moder¹ og Louise² fra Kallundborg, og nu [overstreget: er] har vi atter et Hjem, som kan samle os, hyggeligt og venligt, som hun den elskelige Kone der boer. Mange tunge Dage har hun havt, men hendes Sind er blødt og kjærligt alligevel, o, maatte hun leve længe med os. Det er rart, at hun boer i Kastelet, hvortil knytter sig saamange Barndomsminder.

---

¹ Cathrine (Trine) Lundbye, f. Bonnevie (1792-1863).

² Lundbyes kusine, Louise Lundbye (1818-1845).

jeg medig see for meget; da jeg aldrig med Hensigt har ventt Mødet af jend 29
Diske Hensigt og derfor ikke tør tro, at jeg nogen sinde vil kunne indrette
et Hjem, som jeg ønsker, saa vil jeg gaae den anden Vej, ogreise med det
nødvendige, og glæde mig ved den Frihed man nyder, naar man saa at sig
fattet er; jeg vil søge min Glæde og min Nydelse i Taal men ikke i det
Skal, og jeg tør dog kæmpes med i Tillidsked med Mange, der leve i Osøndhed

9 Maj

Gjendige ere de Efterretninger, vi i disse Dage modtage om den store Plu-
brand i Blankenburg. — Ved reise Thorall Lassøe til Tyskland. — Tommer kommer
maaskee min elskede Moder hørt Bogen for at se, ogsaa vil hjælpe meget paa mig.

10 Maj

Tommeres kom Moder og Louise fra Kallundborg, og vi er her i etter et Hjem
som kan sænkes os, hyggeligt og ventligt, som hin den elskede Kone der boer.
Mange tunge Dage har him haat, men hendes Sind er blødt og hjerteligt allige-
vel, o, maatte him lange leve med os. Det er rent, at him boer i Kastel-
let, hvor til kærter sig saamange Barndomsveninder.

11 Maj

Moderes Ankomst hørt vil vist gjøre, at jeg min spællere kommer ind
i Selskab end tilforn. Det er maaskee for mig at lægge Mærke til
hvorledes jeg i saa Henseende har haat det i de 7 Vintre, jeg har tilbragt
her i Bogen paa egen Haand, siden mine Fædres flyttede til Frederiks-
værke. Den første Vinter boede jeg hos Javel i Kastellet, og kom aldrig
ind til andre end Leidebrins og Kessøes; den næste Vinter lidt
mere, da jeg boede i Nigs boder og saaledes er det gaaet fremad indtil
den efterhaanden kom i mange Familier og indvolden i lange Par-
ter næsten hver Aften var inde. Men i Forstningen, naar jeg blev
hørt i Selskab syntes jeg, at jeg skyldte Vert og Vertinde at gaae hen
til dem med et minntent Ansigt, som til en Vest, som jo Selskabet
skulde være, men altid fik jeg en Spand Vand over hovedet for at
afkøle min ungdommelige Varme, barnagtige Glæde, og det hjalp
Da ogsaa saa vel, at jeg lærte Selskabet var mere til at kjæde sig
ved end til at more sig i. Men efterhaanden har jeg lært, at man
for gaae ganske ligegyldig derhen uden mindste Forandring til det Ple-
le eller til den Enkelte, og vi har jeg til moret mig, fordi jeg ikke